

Apparat, hvoraf Kjøbstædernes Brandforsikkring er i Besiddelse, med sexstulte Embedsmænd osv.; jeg skal ved en senere Paragraf komme til at omtale det Mærkelige, at Branddirektøren rent er skudt til Side. Efter at have sagt dette skal jeg tage mit Vædringsforslag under Nr. 1 om, at §§ 1—4 udgaa, tilbage, idet jeg gjør det med den Tillid til det ærede Udvalg, at de Bemærkninger, som jeg har fremsat, dog ikke maa være ganske spildte.

Jeg skal fremdeles fastholde og bede det høie Thing at stemme for de andre Vædringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, og navnlig det under Nr. 4. Saalænge der ikke er nogen anden Garant for, at Kommunerne ikke kunne blive paalagte Udgifter imod deres Villie, og dersom den Bestemmelse bliver staaende, som findes i Lovforslaget i sidste Stykke af § 1, saa kan det træffe sig, at en senere Justitsminister i de enkelte Tilfælde ikke vil give Byraadet Medhold, men vil sige, at naar Amtmanden har sagt: I skulle anskaffe Eder en Dampsprøite, saa skal Dampsprøiten anskaffes. I dette Tilfælde vil Kommunen blive tvungen ind paa en Udgift, som den har modsat sig. For at sikke sig derimod er det rigtigst at sige, at naar der ikke kan tilveiebringes Enighed mellem Amtmanden og Byraadet om disse Bestemmelser, skal det have sit Forblivende ved de hidtil gjældende Bestemmelser. — Den Frihed, som den høitærede Minister mener at skaffe Byraadet, ved at dette kunde bestemme alle Undtagelser for den personlige Tjenesteplicht, er en Frihed, som jeg ikke tror, Kommunen vil takke for; den vil bringe Kommunalbestyrelsen i de største Vanskeligheder med at afpasse disse personlige Forhold, og naar det er fremhævet som noget Besynderligt, at man endog har tænkt paa, at Præsidenterne skulde betale en Kjøndelse for at blive fritagne for at tjene i Brandkorpset, da er dette ikke saa besynderligt, naar man i det Hele taget gaar ud fra det Standpunkt, hvorpaa baade den høitærede Minister og Udvalget staa, at det er en almindelig Borgerplicht at yde al den Hjælp, man kan, i Ildbrandstilfælde. Hvad enten det er Mennekeliv, der ere i Fare, eller det er en Træhytte eller en Palmstat, saa er det en almen-gyldig Sætning, at Enhver bør yde sin Tjeneste, og saa vil jeg spørge, om der er Nogen, der mere har Trang til at yde en saadan Borgerplicht end netop de Geistlige. Naar der skal gives Fritagelse paa Grund af personlig Stilling, saa erhænder jeg, at det er rigtigt, at de Geistlige blive fri, fordi det ikke vilde klæde dem godt at gaa med Brandspande, men det, der er det Rigtigste, er absolut, at Ingen bliver fri, uden at han betaler en Kjøndelse, hvorfor der kan stilles en Anden for ham; thi kun derved vil han kunne have den Bevidsthed, at han opfylder sin Borgerplicht.

Formanden: Det ærede Medlem har altsaa taget sit principale Forslag under Nr. 1 til-

bage. Maa jeg spørge, om Nogen optager det. — Da dette ikke er Tilfældet, er det saaledes bort-faldet, og derved bortfalder tillige Forslaget under Nr. 14 til § 39 af det samme ærede Medlem, da dette Forslag kun er stillet betingelsesvis.

Det ærede Medlem yttrede i sit tidligere Foredrag, at han var beredt til at tage sine Underædringsforslag til Mindretallets Forslag under Nr. 9 tilbage, hvis dette selv var imod disse Vædringer. Da nu Mindretallet senere har udtalt sig imod det første af de tre Underædringsforslag, men for de to sidste, henstiller jeg, i hvilket Omfang det ærede Medlem vil tage sine Forslag tilbage.

Teszen: Ja, det gjør mig ondt, at vi ikke kunne blive enige om det lille Forslag under Nr. 5, men jeg vil blot sige, at mit Forslag er forkert, og at det ærede Medlems er ukorrekt efter Loven af 1868. Hermed skal jeg tage dette Underædringsforslag tilbage.

Formanden: Det første Underædringsforslag til Mindretallets Vædringsforslag under Nr. 9, eller med andre Ord Underædringsforslaget under Nr. 5, er altsaa taget tilbage. Maa jeg spørge, om Nogen optager det. — Da Ingen optager det, er det saaledes bort-faldet.

Ordføreren: Efter det Foredrag, vi hørte fra den ærede Justitsminister, kan jeg afslutte med ganske faa Bemærkninger. Hvad Mindretallets Forslag under Nr. 9 angaar, som saa udsørlig blev behandlet af det ærede Medlem fra Odense og igjen af den ærede Forslagsstiller, skal jeg ikke røre videre derved, og der er ogsaa faare Lidt for mig at tilføie med Henfyn til de Udtalelser, vi have hørt fra det ærede 2det Medlem for 10de Kredse (Teszen). Der er jo ganske vist noget Nedslaaende i, naar man er Medlem af et Udvalg og har afgivet en Betænkning, saa af de første Ord, der blive sagte, at høre, at der ikke er et eneste Ord paa den første Side i denne Betænkning, der er rigtigt, undtagen Et, nemlig at Frd. 24de Januar 1761 er bleven noget gammel. Nu sit jeg ganske vist Opreisning ved den høitærede Justitsministers Udtalelser, og jeg skulde derfor ikke have nævnt dette for at komme tilbage til min personlige Bedrøvelse derover, naar det ikke blot var for at gjøre den ærede Landsthingsmand opmærksom paa, at netop alle disse almindelige Bemærkninger i Betænkningen ere skrevne med Diet fæstet paa de aldeles skjæve Betragtninger, der ere fremkomne fra det ærede Medlem ved 1ste Behandling. Det ærede Medlem har taget sit Vædringsforslag under Nr. 1 tilbage; det har jeg hele Tiden ventet, at han vilde gjøre; det Forslags Stillelse har kun været en Bei til at komme ind paa hans stadige